

32004L0068

L 139/320

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

30.4.2004

DYREKTYWA RADY 2004/68/WE

z dnia 26 kwietnia 2004 r.

ustanawiająca warunki zdrowia zwierząt regulujące przywóz do oraz tranzyt przez terytorium Wspólnoty niektórych żywych zwierząt kopytnych, zmieniająca dyrektywy 90/426/EWG oraz 92/65/EWG i uchylająca dyrektywę 72/462/EWG

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego artykuł 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Rady 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych i inspekcji weterynaryjnej przy przywozie z państw trzecich bydła, trzody chlewnej i świeżego mięsa lub produktów mięsnych z państw trzecich ⁽³⁾ zapewnia wysoki poziom ochrony zdrowia zwierząt ustanawiając ogólne wymagania sanitarne przy przywozach z państw trzecich.

(2) Niezbędne jest zrationalizowanie i uaktualnienie przepisów dotyczących zdrowia zwierząt dotyczących handlu międzynarodowego zwierzętami przewidzianego w dyrektywie 72/462/EWG ze względu na ewolucję międzynarodowych norm Międzynarodowego Biura Chorób Epizootycznych (OIE) oraz przyjęcie przez ten biuro nowych norm, wraz z ich implikacją w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO) oraz jej Porozumieniem w sprawie stosowania środków sanitarnych i fitosanitarnych.

(3) Dodatkowo, dyrektywa Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiająca zasady zdrowia zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję i wprowadzanie do obrotu produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽⁴⁾ zmienia wymagania dotyczące mięsa oraz produktów mięsnych przewidziane w dyrektywie 72/462/EWG. Z tego powodu niezbędnym i właściwym jest ustanowienie podobnych i uaktualnionych przepisów dotyczących zdrowia zwierząt przy przywozie żywych zwierząt kopytnych do Wspólnoty w niniejszej dyrektywie.

(4) W celu ochrony zdrowia zwierząt, te nowe przepisy powinny obejmować pozostałe zwierzęta kopytne, które mogą stanowić podobne ryzyko przenoszenia choroby. Jednakże ich zastosowanie w stosunku do takich zwierząt powinno być bez uszczerbku dla rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi ⁽⁵⁾.

(5) Zgodnie z dyrektywą Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich ⁽⁶⁾, przywóz do Wspólnoty zwierząt z rodziny koniowatych jest dopuszczony wyłącznie z państw trzecich znajdujących się w wykazie sporządzonym zgodnie z dyrektywą 72/462/EWG. Przepisy ustanawiające wykaz państw trzecich przy przywozie takich zwierząt z rodziny koniowatych powinny być zawarte w dyrektywie 90/426/EWG.

⁽¹⁾ Opinia wydana 30 marca 2004 r. (dotychczas nie opublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia wydana 24 lutego 2004 r. (dotychczas nie opublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 28. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, str. 11.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 61 z 3.3.1997, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 42. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

- (6) Wiedza naukowa dotycząca skłonności i testowania niektórych zwierząt w zakresie chorób zmienia się regularnie. Dlatego, procedura powinna być ustanowiona tak, aby wykaz gatunków zwierząt i chorób na które są podatne mógł być szybko uaktualniany w odpowiedzi na takie zmiany.
- (7) W interesie dobrostanu zwierząt oraz spójności prawodawstwa wspólnotowego, wymagania ogólne dyrektywy Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu⁽¹⁾, w szczególności w zakresie pojenia i karmienia powinny zostać uwzględnione w niniejszej dyrektywie.
- (8) W interesie ochrony zdrowia zwierząt oraz spójności prawodawstwa wspólnotowego, dyrektywa Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich⁽²⁾ powinna również zostać uwzględniona.
- (9) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady nr 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r., ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽³⁾.
- (10) Zasady dotyczące zdrowia publicznego oraz urzędowych kontroli które stosowane są do mięsa i produktów mięsnych na mocy dyrektywy 72/462/EWG zostały zastąpione tymi, z rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego specjalne zasady organizowania urzędowych kontroli produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽⁴⁾, które powinny mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2006 r. Pozostałe zasady wspomnianej dyrektywy zostały zastąpione dyrektywą 2002/99/WE, której przepisy mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2005 r., lub zostaną zastąpione niniejszą dyrektywą.
- (11) Dlatego też dyrektywa 72/462/EWG powinna zostać uchylona, gdy cały tekst zastępujący tamte przepisy będzie miał zastosowanie.
- (12) Niezbędne jest jednakże w interesie przejrzystości prawodawstwa wspólnotowego, uchylenie niektórych decyzji, które nie mają już dłużej zastosowania oraz w tym samym czasie zapewnienie przepisów wykonawczych do pozostających w mocy, do momentu przyjęcia niezbędnych środków na podstawie nowych ram prawnych.
- (13) Zgodnie z zasadą proporcjonalności, niezbędne i właściwe jest w celu osiągnięcia podstawowego celu ochrony zdrowia zwierząt ustanowienie zasad dotyczących warunków przywozu żywych zwierząt kopytnych. Niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia celów przewidzianych zgodnie z art. 5 akapit trzeci Traktatu,
- (14) Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności i Żywności i ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽⁵⁾ ustanawia nowe procedury i terminologię komitetu. W interesie spójności prawodawstwa wspólnotowego, procedury te i terminologia powinny zostać uwzględnione w niniejszej dyrektywie.
- (15) Dyrektywa Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 ustanawiająca warunki zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych warunkami zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG⁽⁶⁾, ustanawia warunki przywozu do Wspólnoty zwierząt kopytnych innych niż domowego bydła, owiec, kóz, świń oraz koniowatych oraz przewiduje wykaz państw trzecich który ma być ustanowiony, z których Państwa Członkowskie mogą przywozić takie zwierzęta, jak również wymogi zdrowotne które muszą zostać spełnione. Dyrektywa ta powinna zostać zmieniona w celu wyłączenia ze swojego zakresu gatunków zwierzęcych objętych niniejszym aktem.
- (16) Dlatego właściwe jest zapewnienie, że wymogi dotyczące testowania przy przywozie żywych zwierząt objęte dyrektywą 92/65/EWG powinny zostać uaktualnione lub ustanowione przez procedurę komitetu.
- (17) Dlatego dyrektywy 90/426/EWG oraz 92/65/EWG powinny zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES ORAZ DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

Niniejsza dyrektywa ustanawia wymagania zdrowotne zwierząt przy przywozie do oraz tranzycie przez terytorium Wspólnoty żywych zwierząt kopytnych.

⁽¹⁾ Dz.U.L 340 z 11.12.1991, str. 17. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003.

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56. Dyrektywa ostatnio zmieniona zmienioną dyrektywą 96/43/WE (Dz.U.L 162 z 1.7.1996, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 83.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1642/2003 (Dz.U. L 245 z 29.9.2003, str. 4).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 54. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1398/2003 (Dz.U. L 198 z 6.8.2003, str. 3).

Artykuł 2

Definicje

Dla celów niniejszej dyrektywy będą stosowane następujące definicje:

- a) „państwa trzecie” oznaczają państwa inne niż Państwa Członkowskie, oraz te terytoria Państw Członkowskich do których dyrektywa Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 dotycząca kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym ze względu na wprowadzenie rynku wewnętrznego ⁽¹⁾ oraz dyrektywa Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 dotycząca kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾ nie mają zastosowania;
- b) „dopuszczone państwo trzecie” oznacza państwo trzecie, lub część państwa trzeciego, z którego przywóz do Wspólnoty żywych zwierząt kopytnych wymienionych w załączniku I jest dopuszczony jak przewidziano w art. 3 ust. 1;
- c) „urzędowy lekarz weterynarii” oznacza lekarza weterynarii upoważnionego przez administrację weterynarii państwa trzeciego do przeprowadzania kontroli zdrowia żywych zwierząt, oraz do przeprowadzania urzędowej certyfikacji;
- d) „zwierzęta kopytne” oznaczają zwierzęta wymienione w załączniku 1.

ROZDZIAŁ II

WYMAGANIA ZDROWOTNE ZWIERZĄT MAJĄCE ZASTOSOWANIE PRZY PRZYWOZIE DO WSPÓLNOTY NIEKTÓRYCH ŻYWYCH ZWIERZĄT KOPYTNYCH

Artykuł 3

Dopuszczone państwa trzecie

1. Przywóz żywych zwierząt kopytnych do Wspólnoty oraz tranzyt przez terytorium Wspólnoty dopuszczony jest jedynie z państw trzecich znajdujących się w wykazie lub wykazach sporządzonych lub zmienionych zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 2.

Uwzględniając sytuację zdrowotną oraz gwarancje przewidziane przez państwo trzecie dla zwierząt wymienionych w załączniku I, może zostać postanowione, zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 2, że dopuszczenie przewidziane w poprzedni akapicie stosuje się do całego terytorium dopuszczonego państwa trzecie go lub wyłącznie do części jego terytorium.

W tym celu oraz na podstawie odpowiednich międzynarodowych norm, należy uwzględnić, jak dopuszczone państwo trzecie stosuje i wprowadza w życie te normy, w szczególności zasadę regionalizacji w ramach swojego terytorium oraz w odniesieniu do wymogów sanitarnych przy przywozie z innego państwa trzeciego oraz ze Wspólnoty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003.

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/33/WE Parlamentu Europejskiego oraz Rady (Dz.U. L 315 z 19.11.2002, str. 14). Niepotrzebne skreślić.

2. Dopuszczenie przywozu żywych zwierząt kopytnych do Wspólnoty oraz tranzytu przez terytorium Wspólnoty przewidziane w ust. 1 oraz specjalne warunki zdrowia zwierząt przewidziane w art. 6 ust. 3 mogą zostać zawieszane lub wycofane zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 2, gdy sytuacja zdrowotna zwierząt w dopuszczonym państwie trzecim uzasadnia takie zawieszenie lub wycofanie.

Artykuł 4

Sporządzenie wykazu dopuszczonych państw trzecich

W sytuacji, gdy wykaz dopuszczonych państwa trzecie jest sporządzany lub zmieniany, szczególnie trzeba uwzględnić:

- a) stan zdrowia zwierząt gospodarskich, innych zwierząt domowych i dziko żyjących w państwie trzecim, ze szczególnym uwzględnieniem egzotycznych chorób zwierzęcych i wszelkich aspektów ogólnej sytuacji zdrowotnej oraz w państwie trzecim, które mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia oraz stanu środowiska we Wspólnocie;
- b) przepisy prawne państwa trzeciego w odniesieniu do zdrowia zwierząt i ich dobrostanu;
- c) organizację właściwego organu weterynaryjnego oraz jego służby kontrolne w państwie trzecim, uprawnienia tych służb, nadzór, jakiemu podlegają, oraz środki, jakimi dysponują, włączając kompetencje personelu i możliwości laboratoryjne, aby skutecznie stosować krajowe ustawodawstwo;
- d) zapewnienia, jakie właściwy organ weterynaryjny państwa trzeciego może dać odnośnie do zgodności lub równoważności z odpowiednimi warunkami zdrowotnymi zwierząt stosowanymi we Wspólnocie;
- e) czy państwo trzecie jest członkiem OIE oraz regularność i prędkość informacji przekazywanych przez państwo trzecie odnoszących się do istnienia zakażenia lub zakaźnych chorób zwierząt na swoim terytorium, w szczególności tych chorób wymienionych przez OIE;
- f) gwarancję udzieloną przez państwo trzecie bezpośredniego powiadomienia Komisji oraz Państw Członkowskich:
 - i) w przeciągu 24 godzin o potwierdzeniu wystąpienia jakiegokolwiek choroby wymienionej w załączniku II oraz powiadomienia o wszelkich zmianach w polityce szczytów dotyczącej takich chorób;
 - ii) w przeciągu stosownego okresu, o wszelkich wnioskowanych zmianach dotyczących krajowych przepisach dotyczących zdrowia dotyczących żywych zwierząt kopytnych, w szczególności dotyczących przywozu;
 - iii) w regularnych odstępach, o stanie zdrowia zwierząt na swoim terytorium;
- g) o wszelkich doświadczeniach w zakresie poprzednich przywozów żywych zwierząt z państwa trzeciego i o wynikach przeprowadzonych kontroli przy przywozie;
- h) o wynikach wspólnotowych kontroli i/lub audytów przeprowadzonych w państwie trzecim, w szczególności o wynikach oceny właściwych organów lub, na wniosek Komisji, o sprawozdaniach przedłożonych przez właściwe organy państwa trzeciego w sprawie przeprowadzonych kontroli;

i) o przepisach dotyczących zapobiegania i zwalczania zakaźnych lub zaraźliwych chorób zwierzęcych będących w mocy w państwie trzecim oraz o ich wykonaniu, włączając przepisy dotyczące przywozu z innych państw trzecich.

Artykuł 5

Ogłoszenie wykazu dopuszczonych państw trzecich przez Komisję

Komisja odpowiada za udostępnienie opinii publicznej aktualnych wersji wszystkich sporządzonych wykazów lub zmienionych zgodnie z art. 3 ust. 1. Wykazy te mogą być łączone z innymi wykazami sporządzonymi dla celów zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego oraz mogą również zawierać wzory świadectw zdrowia.

Artykuł 6

Specjalne warunki zdrowia zwierząt przy przywozie oraz tranzycie z dopuszczonego państwa trzeciego żywych zwierząt kopytnych do Wspólnoty

1. Specjalne warunki zdrowia zwierząt przy przywozie oraz tranzycie z dopuszczonego państwa trzeciego żywych zwierząt kopytnych do Wspólnoty są ustanowione zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 2.

Mogą one uwzględniać następujące informacje:

- a) gatunki danych zwierząt;
- b) wiek i płeć zwierząt;
- c) miejsce przeznaczenia, cel zwierząt;
- d) stosowane środki po przywozie zwierząt do Wspólnoty;
- e) wszelkie przepisy szczególne stosowane w ramach handlu wewnątrzspółnotowego.

2. Specjalne warunki zdrowia zwierząt przewidziane w ust. 1 opierają się na przepisach ustanowionych w prawodawstwie wspólnotowym dotyczącym chorób na które zwierzęta są podatne.

3. Jednakże gdy równoważność urzędowych gwarancji zdrowotnych przewidzianych przez dane państwo trzecie może być formalnie uznane przez Wspólnotę, specjalne warunki zdrowia zwierząt mogą zostać oparte na tych gwarancjach.

Artykuł 7

Gwarancje dopuszczonego państwa trzeciego dotyczące przywozu żywych zwierząt kopytnych do Wspólnoty

Przywóz żywych zwierząt kopytnych do Wspólnoty zostaje dopuszczony jedynie, gdy dopuszczone państwo trzecie zapewnia następujące gwarancje:

- a) zwierzęta muszą pochodzić z terytorium wolnego od choroby, zgodnie z podstawowymi kryteriami ogólnymi wymienionymi w załączniku II oraz na którym musi być zakazane wejście zwierząt zaszczepionych przeciwko chorobom wymienionych w tym załączniku;

b) zwierzęta muszą spełniać specjalne warunki zdrowia zwierząt przewidziane w art. 6;

c) przed dniem załadunku wysyłki do Wspólnoty, zwierzęta muszą pozostać na terytorium dopuszczonego państwa trzeciego przez okres czasu wymieniony w specjalnych warunkach zdrowia zwierząt przewidzianych w art. 6;

d) przed wysyłką do Wspólnoty, zwierzęta muszą przejść kontrolę przeprowadzoną przez urzędowego lekarza weterynarii w celu zapewnienia, że są one zdrowe oraz że warunki transportu przewidziane w dyrektywie 91/628/EWG są spełnione, w szczególności w odniesieniu do pojenia i karmienia;

e) zwierzętom musi towarzyszyć świadectwo weterynaryjne zgodne z art. 11 wraz ze wzorem świadectwa weterynaryjnego ustanowionego zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 2. Można zapewnić wykorzystanie dokumentów w formie elektronicznej na mocy tej samej procedury;

f) do momentu dotarcia do Wspólnoty, zwierzęta muszą zostać poddane kontroli w uzgodnionych punktach kontroli granicznej zgodnie z art. 4 dyrektywy 91/496/EWG.

Artykuł 8

Odstępstwo od gwarancji zapewnionych przez dopuszczone państwa trzecie

W drodze odstępstwa od przepisów art. 6 i 7, przepisy szczególne, zawierające wzory świadectw weterynaryjnych, mogą być ustanowione zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 2 dla przywozu lub tranzytu żywych zwierząt kopytnych z dopuszczonych państw trzecich na mocy art. 3 ust. 1 gdy zwierzęta te:

a) są czasowo przeznaczone wyłącznie do wypasu lub pracy, w sąsiedztwie granic Wspólnoty;

b) mają związek z imprezami sportowymi, cyrkami, pokazami oraz wystawami, ale nie mają związku z samymi transakcjami handlowymi;

c) są przeznaczone do zoo, parku rozrywki, laboratorium doświadczalnego, lub jak definiuje to art. 2 lit. c) dyrektywy 92/65/EWG, zatwierdzonego organu, zatwierdzonego instytutu, lub zatwierdzonego ośrodka;

d) są przedmiotem wyłącznie tranzytu przez terytorium Wspólnoty przez zatwierdzone punkty kontroli granicznej Wspólnoty na podstawie urzędowego weterynaryjnego zezwolenia i nadzoru, bez postojów na obszarze Wspólnoty innych niż te niezbędne dla celów dobrostanu zwierząt;

e) towarzyszą swoim właścicielom jako zwierzęta domowe;

lub;

f) są przedstawiane w punkcie kontroli granicznej Wspólnoty po opuszczeniu przez nie Wspólnoty:

— w okresie 30 dni do celów określonych w lit. a), b) oraz e)

lub,

— tranzytu przez państwo trzecie;

lub

f) które należą do zagrożonych gatunków.

Artykuł 9

Odstępstwo od przepisów art. 7 lit. a) w odniesieniu do przywozu i tranzytu z dopuszczonych państw trzecich w sytuacji gdy choroby wymienione w załączniku II są obecne i/lub przeprowadza się szczepienia

W drodze odstępstwa od przepisów art. 7 lit. a), oraz zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 2, mogą zostać ustanowione warunki przywozu lub tranzytu żywych zwierząt kopytnych do Wspólnoty z dopuszczonego państwa trzeciego gdzie niektóre choroby wymienione w załączniku II są obecne i/lub przeprowadza się szczepienia przeciwko tym chorobom.

Takie odstępstwa ustanawiane są państwo po państwie.

Artykuł 10

Odstępstwo od przepisów art. 7 lit. a) w odniesieniu do przywozu lub tranzytu z dopuszczonych państw trzecich w sytuacji gdy przywóz lub tranzyt został zawieszony lub zakazany

W drodze odstępstwa od przepisów art. 7 lit. a), oraz zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 2, może zostać ustanowiony specjalny okres po upływie którego przywóz lub tranzyt żywych zwierząt kopytnych z dopuszczonego państwa trzeciego może zostać wznowiony po zawieszeniu lub zakazie przywozu lub tranzytu ze względu na jakąkolwiek zmianę w sytuacji zdrowotnej, wraz z dodatkowymi warunkami, które mają zostać spełnione po takim wznowieniu.

W przypadku zdecydowania o wznowieniu przywozu lub tranzytu takich zwierząt, uwzględnia się:

— normy międzynarodowe;

— czy ognisko lub liczba epizootologicznie powiązanych ognisk jednej z chorób wymienionej w załączniku II ma miejsce w ramach geograficznie ograniczonego obszaru w dopuszczonym państwie trzecim lub regionie,

— czy ognisko lub ogniska są skutecznie zwalczane w ramach ograniczonego okresu czasu.

Artykuł 11

Świadectwa weterynaryjne

1. Świadectwo weterynaryjne spełniające wymagania określone w załączniku III przedstawiane jest wraz z każdą wysyłką zwierząt przed ich przywozem lub tranzytem do Wspólnoty.

2. Świadectwo weterynaryjne poświadcza, że wymogi niniejszej dyrektywy oraz pozostałego prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego zdrowia zwierząt, lub gdzie stosowane zgodnie z art. 6 ust. 3, przepisy które są równoważne do tych wymogów, zostały spełnione.

3. Świadectwa weterynaryjne mogą zawierać deklaracje certyfikacyjne wymagane na mocy pozostałego prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt oraz dobrostanu zwierząt.

4. Korzystanie ze świadectwa weterynaryjnego przewidziane w ust. 1 może zostać wstrzymane lub wycofane zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 2, gdy sytuacja zdrowotna zwierząt w dopuszczonym państwie trzecim uzasadnia takie zawieszenie lub wycofanie.

Artykuł 12

Kontrole oraz audyty w państwach trzecich

1. Kontrole i/lub audyty mogą być przeprowadzane w państwach trzecich przez ekspertów z Komisji w celu sprawdzenia zgodności z lub równoważności ze wspólnotowymi przepisami dotyczącymi zdrowia zwierząt.

Ekspertom z Komisji mogą towarzyszyć eksperci z Państw Członkowskich upoważnieni przez Komisję do przeprowadzania takich kontroli i/lub audytów.

2. Kontrole i/lub audyty przewidziane w ust. 1 przeprowadza się w imieniu Wspólnoty, a Komisja ponosi związane z tym koszty.

3. Procedura przeprowadzania kontroli i/lub audytów w państwach trzecich przewidzianych w ust. 1 może zostać ustanowiona lub zmieniona zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 2.

4. Gdy poważne zagrożenie dla zdrowia zwierząt zostaje zidentyfikowane podczas przeprowadzania kontroli i/lub audytu przewidzianych w ust. 1, nawet w przypadku gdy nie jest bezpośrednio związane z celami kontroli/audytu, Komisja niezwłocznie, podejmuje środki niezbędne dla ochrony zdrowia zwierząt, ustanowione w art. 18 dyrektywy 91/496/EWG, zawierające zawieszenie lub wycofanie dopuszczenia przewidzianego w art. 3 ust. 1.

Artykuł 13

Przepisy upoważniające

1. Niniejsze można ustanowić zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 2:

a) szczegółowe zasady stosowania niniejszej dyrektywy;

- b) zasady dotyczące pochodzenia zwierząt;
- c) kryteria klasyfikacji dopuszczonych państw trzecich i regionów tych państw w odniesieniu do chorób zwierząt;
- d) przepisy dotyczące korzystania z elektronicznych dokumentów odnoszących się do wzoru świadectw weterynaryjnych przewidzianych w art. 7 lit. e);
- e) wzory świadectw weterynaryjnych przewidzianych w art. 11 ust. 1.

2. Załączniki do niniejszej dyrektywy mogą zostać zmienione zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 2 w celu uwzględnienia w szczególności:

- a) opinii naukowych i wiedzy naukowej, w szczególności dotyczących ocen nowego ryzyka;
- b) rozwoju technicznego i/lub zmian w międzynarodowych standardach;
- c) ustaleń celów związanych z bezpieczeństwem zdrowia zwierząt.

Artykuł 14

Procedura komitetu

1. Komisja jest wspomagana przez Stały Komitet ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt powołanego na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002.

2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 15

Zmiany w dyrektywie 90/426/EWG

W dyrektywie 90/426/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

1. Przywóz zwierząt z rodziny koniowatych do Wspólnoty dopuszczony jest wyłącznie z państw trzecich znajdujących się w wykazie lub wykazach sporządzonych lub zmienionych zgodnie z procedurą określoną w art. 24 ust. 2.

Biorąc pod uwagę sytuację zdrowotną oraz gwarancje przewidziane przez państwo trzecie dla zwierząt z rodziny koniowatych, można postanowić zgodnie z procedurą określoną w art. 24 ust. 2, że dopuszczenie przewidziane w poprzednim akapicie ma zastosowanie do całego terytorium państwa trzeciego lub wyłącznie do części jego terytorium.

W tym celu oraz na podstawie międzynarodowych norm, uwzględnia się jak państwo trzecie stosuje i wprowadza w życie te normy, w szczególności zasadę regionalizacji, w ramach własnego terytorium oraz w odniesieniu do swoich wymogów sanitarnych przy przywozie z innych państw trzecich oraz ze Wspólnoty.

2. W przypadku gdy wykazy przewidziane w ust. 1 są sporządzane lub zmieniane, szczególnie uwzględnia się:

- a) stan zdrowia koniowatych, innych zwierząt domowych i dziko żyjących w państwie trzecim, ze szczególnym uwzględnieniem egzotycznych chorób zwierzęcych i wszelkich aspektów ogólnej sytuacji zdrowotnej oraz stanu środowiska w państwie trzecim, które mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia i stanu środowiska we Wspólnocie;
- b) przepisy prawne państwa trzeciego w odniesieniu do zdrowia zwierząt i ich dobrostanu;
- c) organizację właściwego organu weterynaryjnego oraz jego służby kontrolne w państwie trzecim, uprawnienia tych służb, nadzór, jakiemu podlegają, oraz środki, jakimi dysponują, włączając kompetencje personelu i możliwości laboratoryjne, aby skutecznie stosować krajowe ustawodawstwo;
- d) zapewnienia, jakie właściwy organ weterynaryjny państwa trzeciego może dać odnośnie do zgodności lub równoważności z odpowiednimi warunkami zdrowotnymi zwierząt stosowanymi we Wspólnocie;
- e) czy państwo trzecie jest członkiem OIE »Międzynarodowe Biuro Chorób Epizootycznych« oraz regularność i szybkość przekazywania informacji przez państwo trzecie odnoszących się do istnienia zakażenia lub zakaźnych chorób zwierząt na swoim terytorium, w szczególności tych chorób wymienionych przez OIE oraz w załączniku A niniejszej dyrektywy;
- f) gwarancje udzielone przez państwo trzecie bezpośredniego powiadomienia Komisji oraz Państw Członkowskich:
 - i) w ciągu 24 godzin, o potwierdzeniu wystąpienia chorób zakaźnych zwierząt z rodziny koniowatych wymienionej w załączniku A oraz powiadomienia o wszelkich zmianach w polityce szczepień dotyczącej takich chorób;
 - ii) w ciągu właściwego okresu, o wszelkich wnioskowanych zmianach w krajowych zasadach sanitarnych dotyczących zwierząt z rodziny koniowatych, w szczególności dotyczących przywozu zwierząt z rodziny koniowatych;
 - iii) w regularnych odstępach, o stanie zdrowia zwierząt na swoim terytorium dotyczących zwierząt z rodziny koniowatych;
- g) o wszelkich doświadczeniach w zakresie poprzednich przywozów zwierząt z rodziny koniowatych z państwa trzeciego i o wynikach przeprowadzonych kontroli przy przywozie;

- h) o wynikach wspólnotowych kontroli i/lub audytów przeprowadzonych w państwie trzecim, w szczególności o wynikach oceny właściwych organów lub, na wniosek Komisji, o sprawozdaniach przedłożonych przez właściwe organy państwa trzeciego w sprawie przeprowadzonych kontroli;
- i) o przepisach dotyczących zapobiegania i zwalczania zakaźnych lub zaraźliwych chorób zwierzęcych będących w mocy w państwie trzecim oraz o ich wykonaniu, włączając przepisy dotyczące przywozu zwierząt z rodziny koniowatych z innych państw trzecich.

3. Komisja odpowiada za udostępnienie opinii publicznej aktualnych wersji wszystkich sporządzonych wykazów lub zmienionych zgodnie z ust. 1.

Wykazy te mogą być łączone z innymi wykazami sporządzonymi dla celów zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego oraz mogą zawierać wzory świadectw zdrowia.

4. Szczególne warunki przywozowe dla każdego państwa trzeciego lub grup państw trzecich, uwzględniają sytuację zdrowotną zwierząt z rodziny koniowatych danego państwa trzeciego lub państw, zostaną ustanowione zgodnie z procedurą określoną w art. 24 ust. 2.

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu oraz kryteria włączania państw trzecich lub części państw trzecich w wykazach przewidzianych w ust. 1 mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 24 ust. 2."

Deklaracja

Ja niżej podpisany, (urzędowy lekarz weterynarii) zaświadczam, że przeżuwacz(-e) ⁽¹⁾/świniowaty(-e) ⁽¹⁾ inne niż ten ⁽¹⁾/te ⁽¹⁾ objęte dyrektywą 64/432/EWG:

- i) należy/należą ⁽¹⁾ do (gatunki)
- ii) w czasie badania, wykazywał ⁽¹⁾/nie wykazywały ⁽¹⁾ żadnych klinicznych oznak jakiegokolwiek choroby na którą on ⁽¹⁾/one ⁽¹⁾ jest ⁽¹⁾/są ⁽¹⁾ podatne;
- iii) pochodzi(-ą) z urzędowo wolnego od gruźlicy ⁽¹⁾/urzędowo wolnego od brucelozy ⁽¹⁾ lub wolnego od brucelozy stada ⁽¹⁾/gospodarstwa ⁽¹⁾ nie będących przedmiotem ograniczeń z powodu pomoru świń lub z gospodarstwa gdzie ono ⁽¹⁾/one ⁽¹⁾ było ⁽¹⁾/były ⁽¹⁾ przedmiotem ujemnych wyników badania(badań) ustanowionych w art. 6 ust. 2 lit. b) dyrektywy 92/65/EWG.

⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić.;

b) w pkt A ust. 1 skreśla się lit. f);

c) w pkt A ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) jeżeli zwierzęta nie pochodzą ze stada spełniającego warunki ustanowione w lit. a), muszą one pochodzić z gospodarstwa, w którym nie notowano przypadków brucelozy lub gruźlicy w ciągu 42 dni

2) w art. 19 dodaje się następujący punkt:

- „iv) można wyznaczyć laboratorium referencyjne Wspólnoty dla jednej lub więcej chorób zwierząt z rodziny koniowatych wymienionych w załączniku A oraz zastrzec funkcje, zadania i procedury dotyczące współpracy z laboratoriami odpowiedzialnymi za diagnozowanie chorób zakaźnych zwierząt z rodziny koniowatych w Państwach Członkowskich.”

Artykuł 16

Zmiany w dyrektywie 92/65/EWG

W dyrektywie 92/65/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Niniejsza dyrektywa ustanawia wymogi zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków, które nie zostały objęte warunkami zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych aktach Wspólnoty określonych w załączniku F.”

2) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) w pkt A ust. 1, lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) musi im towarzyszyć świadectwo odpowiadające wzorowi podanemu w załączniku E część 1, zawierające następującą deklarację:

poprzedzających załadunek zwierząt i w którym przeżuwacze poddane były, w ciągu 30 dni poprzedzających załadunek, testom z wynikami negatywnymi na gruźlicę i brucelozę.”;

d) w pkt A ust. 3 skreśla się lit. e), f) i g);

- e) w pkt A dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „4. Wymogi dotyczące testów określone w niniejszym artykule oraz ich kryteria mogą być ustanowione zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26. Decyzje te uwzględniają przypadki przeżuwaczy hodowanych w regionach arktycznych Wspólnoty.
- Do czasu podjęcia decyzji przewidzianych w poprzednim akapicie nadal stosuje się przepisy krajowe.”
- 3) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 3 lit. a) i b) otrzymują brzmienie:
- „a) wykaz państw trzecich lub części państw trzecich będących w stanie zapewnić Państwom Członkowskim oraz Komisji gwarancje równoważne tym, przewidzianych w rozdziale II w odniesieniu do zwierząt, nasienia, komórek jajowych oraz zarodków
- i,
- b) bez uszczerbku dla decyzji Komisji 94/63/WE z dnia 31 stycznia 1994 r. ustanawiającej tymczasowy wykaz państw trzecich, z których Państwa Członkowskie dopuszczają przywóz nasienia, komórek jajowych i zarodków owiec, kóz i koniowatych oraz komórek jajowych i zarodków świń (*), wykaz ośrodków zbierania dla których te państwa trzecie są w stanie zapewnić gwarancje przewidziane w art. 11.

Komisja powiadamia Państwa Członkowskie o wszelkich wnioskowanych zmianach w wykazach ośrodków zbierania a Państwa Członkowskie mają dziesięć dni roboczych, od dnia otrzymania wnioskowanych zmian, na wysłanie pisemnych uwag do Komisji.

W przypadku braku pisemnych uwag od Państw Członkowskich w ciągu tego okresu dziesięciu dni roboczych, wnioskowane zmiany uważa się za zatwierdzone przez Państwa Członkowskie a przywóz zostaje dopuszczony zgodnie ze zmienionymi wykazami, gdy Komisja powiadamia właściwe organy Państw Członkowskich oraz dane państwo trzecie, że zmiany zostały opublikowane na internetowej stronie Komisji.

Gdy pisemne uwagi zostają otrzymane co najmniej od jednego Państwa Członkowskiego w ciągu tego okresu dziesięciu dni roboczych, Komisja powiadamia Państwa Członkowskie oraz Stały Komitet ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt na swoim następnym posiedzeniu w celu przyjęcia decyzji zgodnie z procedurą określoną w art. 26 drugi akapit.

(*) Dz.U. L 28 z 2.2.1994, str. 47. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2004/21 1/WE.”

4) w art. 23, skreśla się słowa „z art. 6 pkt A ust. 1 lit. e) oraz”;

5) artykuł 26 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 26

1. Komisja jest wspomagana przez Stały Komitet ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt powołany na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady. (*)

2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres, ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE (**) ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny

(*) Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

(**) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”;

6) treść załącznika IV do tej dyrektywy dodaje się jako załącznik F.

Rozdział III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 17

Środki przejściowe

Środki przejściowe mogą zostać ustanowione zgodnie z procedurą, określoną w art. 14 ust. 2.

Artykuł 18

Transpozycja do ustawodawstwa krajowego

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed 20 listopada 2005 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą, wraz z tabelą pokazującą stosunek przepisów niniejszej dyrektywy do przyjętych przepisów krajowych.

*Artykuł 19***Uchylenie dyrektywy 72/462/EWG**

Dyrektywa 72/462/EWG traci moc z mocą od dnia stosowania rozporządzenia (WE) nr 854/2004.

Artykuł 20

Przepisy wykonawcze ustanowione na podstawie decyzji przyjętych dla przywozu żywych zwierząt, mięsa oraz produktów mięsnych na mocy dyrektywy 72/462/EWG, jak wymieniono w załączniku V do tej dyrektywy, pozostają w mocy do czasu zastąpienia ich przez środki przyjęte na podstawie nowych ram regulacyjnych.

*Artykuł 21***Wejście w życie i zakres zastosowania**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 22

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 26 kwietnia 2004 r.

W imieniu Rady

J. WALSH

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Gatunki zwierząt określone w art. 1

Grupa taksonomiczna		
Rząd	Rodzina:	Genera/gatunki
Artiodactyla	Antilocapridae	Antilocapra ssp.
	Bovidae	Addax ssp., Aepyceros ssp., Alcelaphus ssp., Ammodorcas ssp., Ammotragus ssp., Antidorcas ssp., Antilope ssp., Bison ssp., Bos ssp.(including Bibos, Novibos, Poephagus), Boselaphus ssp., Bubalus ssp. (including Anoa), Budorcas ssp., Capra ssp., Cephalophus ssp., Connochaetes ssp., Damaliscus ssp.(including Beatragus), Dorcatragus ssp., Gazella ssp., Hemitragus ssp., Hippotragus ssp., Kobus ssp., Litocranius ssp., Madogua ssp., Naemorhedus ssp. (including Nemorhaedus and Capricornis), Neotragus ssp., Oreamuos ssp., Oreotragus ssp., Oryx ssp., Ourebia ssp., Ovibos ssp., Ovis ssp., Patholops ssp., Pelea ssp., Procacra ssp., Pseudois ssp., Pseudoryx ssp., Raphicerus ssp., Redunca ssp., Rupicapra ssp., Saiga ssp., Sigmoceros-Alece-laphus ssp., Sylvicapra ssp., Syncerus ssp., Taurotragus ssp., Tetracerus ssp., Tragelaphus ssp.(including Boocerus).
	Camelidae	Camelus ssp., Lama ssp., Vicugna ssp.
	Cervidae	Alces ssp., Axis-Hyelaphus ssp., Blastocerus ssp., Capreolus ssp., Cervus-Rucervus ssp., Dama ssp., Elaphurus ssp., Hippocamelus ssp., Hydropotes ssp., Mazama ssp., Megamuntiacus ssp., Muntiacus ssp., Odocoileus ssp., Ozotoceros ssp., Pudu ssp., Rangifer ssp.
	Giraffidae	Giraffa ssp., Okapia ssp.
	Hippopotamidae	Hexaprotodon-Choeropsis ssp., Hippopotamus ssp.
	Moschidae	Moschus ssp.
	Suidae	Babyrousa ssp., Hylochoerus ssp., Phacochoerus ssp., Potamochoerus ssp., Sus ssp.,
Tayassuidae	Catagonus ssp., Pecari-Tayassu ssp.	
Tragulidae	Hyemoschus ssp., Tragulus-Moschiola ssp.	
Perissodactyla	Rhinocerotidae	Ceratotherium ssp., Dicerorhinus ssp., Diceros ssp., Rhinoceros ssp
	Tapiridae	Tapirus ssp..
Proboscidae	Elephantidae	Elephas ssp., Loxodonta ssp.

ZAŁĄCZNIK II

Choroby określone w art. 4 lit. f) podpunkt i) oraz podstawowe kryteria ogólne do uznania terytorium za wolne od choroby zgodnie z art. 7 lit. a)

Choroby	Warunki	Zwierzęta
Pryszczycza	Brak ogniska choroby, brak dowodów wirusowej infekcji (*) oraz brak szczepień przez okres ostatnich 12 miesięcy	wszystkie gatunki
Pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej	Brak przypadków wystąpienia choroby przez ostatnie 6 miesięcy	wszystkie gatunki
Choroba pęcherzykowa świń	Brak przypadków wystąpienia choroby oraz brak szczepień przez okres ostatnich 24 miesięcy	gatunki z rodziny Suidae
Księgosusz	Brak przypadków wystąpienia choroby oraz brak szczepień przez okres ostatnich 12 miesięcy	wszystkie gatunki
Pomór małych przeżuwaczy (PPR)	Brak przypadków wystąpienia choroby oraz brak szczepień przez okres ostatnich 12 miesięcy	gatunki genera Ovis and Capra
Zaraza płucna bydła	Brak przypadków wystąpienia choroby oraz brak szczepień przez okres ostatnich 12 miesięcy	gatunki genus Bos
Guzowata choroba skóry bydła	Brak przypadków wystąpienia choroby oraz brak szczepień przez okres ostatnich 36 miesięcy	gatunki genera Bos, Bison and Bubalus
Gorączka doliny Rift	Brak przypadków wystąpienia choroby oraz brak szczepień przez okres ostatnich 12 miesięcy	wszystkie gatunki inne niż z rodziny Suidae
Choroba niebieskiego języka	Brak przypadków wystąpienia choroby oraz brak szczepień przez okres ostatnich 12 miesięcy z właściwą kontrolą populacji Culicoides	wszystkie gatunki inne niż z rodziny Suidae
Ospa owiec i kóz	Brak przypadków wystąpienia choroby oraz brak szczepień przez okres ostatnich 12 miesięcy	gatunki genera Ovis and Capra
Afrykański pomór świń	Brak przypadków wystąpienia choroby przez okres ostatnich 12 miesięcy	gatunki z rodziny Suidae
Klasyczny pomór świń	Brak przypadków wystąpienia choroby oraz brak szczepień przez okres ostatnich 12 miesięcy	gatunki z rodziny Suidae

(*) zgodnie z rozdziałem 2.1.1 podręcznika OIE

ZAŁĄCZNIK III

Wymagania świadectw weterynaryjnych określone w art. 11

1. Przedstawiciel właściwego organu miejsca wysyłki wydający świadectwo weterynaryjne towarzyszące przesyłce zwierząt musi podpisać świadectwo oraz upewnić się, że posiada ono pieczęć urzędową. Wymóg ten odnosi się do wszystkich arkuszy świadectwa, jeśli zawiera ono więcej niż jeden arkusz.
 2. Świadectwa weterynaryjne muszą zostać sporządzone w języku urzędowym lub językach urzędowych Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia, i tych Państw Członkowskich, w których kontrola graniczna ma miejsce, lub towarzyszą im poświadczone tłumaczenia na ten język lub te języki. Jednakże Państwo Członkowskie może zgodzić się na stosowanie języka urzędowego Wspólnoty, innego niż jego własny.
 3. Oryginał świadectwa musi towarzyszyć przesyłce przy wprowadzaniu do Wspólnoty.
 4. Na świadectwo składa się:
 - a) pojedynczy arkusz papieru;
lub
 - b) dwie lub trzy strony, które stanowią część pojedynczego i niepodzielnego arkusza papieru;
lub
 - c) kolejne strony ponumerowane tak, aby wskazać, że jest to konkretna strona w skończonej sekwencji stron (np. strona 2 z 4 stron).
 5. Świadectwa weterynaryjne muszą posiadać unikalny numer identyfikacyjny. W przypadku gdy świadectwo składa się z sekwencji stron, każda strona musi wskazywać ten unikalny numer identyfikacyjny.
 6. Świadectwo weterynaryjne musi być wydane zanim przesyłka, której ono dotyczy, opuści kontrolę właściwego organu kraju wysyłki.
-

ZAŁĄCZNIK IV

„ZAŁĄCZNIK F

Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną

Dyrektywa Rady 88/407/EWG z dnia 14 czerwca 1988 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt wymagane w handlu wewnątrzspółnotowym oraz w przywozie zamrożonego nasienia bydła domowego

Dyrektywa Rady 89/556/EWG z dnia 25 września 1989 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących wewnątrzspółnotowy handel i przywóz zarodków bydła domowego z państw trzecich

Dyrektywa Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich

Dyrektywa Rady 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiająca wymagania dotyczące zdrowia zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym oraz przywozie nasienia trzody chlewnej

Dyrektywa Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujące handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych

Dyrektywa Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. dotycząca warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu do obrotu zwierząt i produktów akwakultury

Dyrektywa Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami

Dyrektywa Rady 68/2004/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. ustanawiająca warunki zdrowia zwierząt regulujące przywóz do oraz tranzyt przez terytorium Wspólnoty niektórych żywych zwierząt kopytnych, zmieniająca dyrektywy 90/426/EWG oraz 92/65/EWG i uchylająca dyrektywę 72/462/EWG.”

ZAŁĄCZNIK V

Wykaz decyzji

2003/56/WE: Decyzja Komisji z dnia 24 stycznia 2003 r. w sprawie świadectw zdrowia w przywozie żywych zwierząt i produktów zwierzęcych z Nowej Zelandii (Dz.U. L 22 z 25.1.2003, str. 38)

2002/987/WE: Decyzja Komisji z dnia 13 grudnia 2002 r. w sprawie wykazu zakładów na Wyspach Falklandzkich zatwierdzonych do przywozu świeżego mięsa do Wspólnoty (Dz.U. L 344 z 19.12.2002, str. 39)

2002/477/WE: Decyzja Komisji dnia 20 czerwca 2002 r. ustanawiająca wymagania dotyczące zdrowia publicznego dla świeżego mięsa i świeżego drobiu przywożonego z państw trzecich oraz zmieniająca decyzję 94/984/WE (Dz.U. L 164 z 22.6.2002, str. 39)

2001/600/WE: Decyzja Komisji z dnia 17 lipca 2001 r. dotycząca środków ochronnych w odniesieniu do przywozu niektórych zwierząt z Bułgarii z uwagi na ogniska choroby niebieskiego języka, uchylająca decyzję 1999/542/WE, zmieniająca decyzję 98/372/WE dotyczącą warunków zdrowotnych zwierząt i świadectw weterynaryjnych na przywóz żywych zwierząt z gatunków bydła i trzody chlewnej z niektórych państw Europy, w odniesieniu do Bułgarii, oraz zmieniająca decyzję 97/232/WE ustalającą wykaz państw trzecich, z których Państwa Członkowskie dopuszczają przywóz owiec i kóz (Dz.U. L 210, 3.8.2001, str. 51)

2000/159/WE: Decyzja Komisji z dnia 8 lutego 2000 r. w sprawie tymczasowego zatwierdzenia planów państw trzecich w zakresie kontroli pozostałości zgodnie z dyrektywą Rady 96/23/WE (Dz.U. L 51, 24.2.2000, str. 30)

98/8/WE: Decyzja Komisji z dnia 16 grudnia 1997 r. w sprawie wykazu zakładów w Federalnej Republice Jugosławii, które otrzymały zezwolenie na przywóz świeżego mięsa do Wspólnoty (Dz.U. L 2 z 6.1.1998, str. 12)

97/222/WE: Decyzja Komisji z dnia 28 lutego 1997 r. ustanawiająca wykaz państw trzecich, z których Państwa Członkowskie dopuszczają przywóz produktów mięsnych (Dz.U. L 89 z 4.4.1997, str. 39)

97/221/WE: Decyzja Komisji z dnia 28 lutego 1997 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i wzór świadectw weterynaryjnych w odniesieniu do przywozu produktów mięsnych z państw trzecich i uchylająca decyzję 91/449/EWG (Dz.U. L 89 z 4.4.1997, str. 32)

95/427/WE: Decyzja Komisji z dnia 16 października 1995 r. w sprawie wykazu zakładów w Republice Namibii zatwierdzonych do przywozu produktów mięsnych do Wspólnoty (Dz.U. L 254 z 24.10.1995, str. 28)

95/45/WE: Decyzja Komisji z dnia 20 lutego 1995 r. w sprawie wykazu zakładów w byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii zatwierdzonych do przywozu świeżego mięsa do Wspólnoty (Dz.U. L 51 z 8.3.1995, str. 13)

94/465/WE: Decyzja Komisji z dnia 12 lipca 1994 r. w sprawie wykazu zakładów w Botswanie zatwierdzonych do przywozu produktów mięsnych do Wspólnoty (Dz.U. L 190 z 26.7.1994, str. 25)

94/40/WE: Decyzja Komisji z dnia 25 stycznia 1994 r. w sprawie wykazu zakładów w Zimbabwie zatwierdzonych do przywozu produktów mięsnych do Wspólnoty (Dz.U. L 22 z 27.1.1994, str. 50)

93/158/EWG: Decyzja Rady z dnia 26 października 1992 r. dotycząca zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Stanami Zjednoczonymi Ameryki dotyczącego stosowania wspólnotowej dyrektywy państwa trzeciego, dyrektywy Rady 72/462/EWG oraz analogicznych wymogów normatywnych Stanów Zjednoczonych Ameryki w odniesieniu do handlu świeżą wołowiną i wieprzowiną (Dz.U. L 68 z 19.3.1993, str. 1)

93/26/EWG: Decyzja Komisji z dnia 11 grudnia 1992 r. w sprawie wykazu zakładów w Republice Chorwacji zatwierdzonych do przywozu świeżego mięsa do Wspólnoty (Dz.U. L 16 z 25.1.1993, str. 24)

90/432/EWG: Decyzja Komisji z dnia 30 lipca 1990 r. w sprawie wykazu zakładów w Namibii zatwierdzonych do przywozu świeżego mięsa do Wspólnoty (Dz.U. L 223 z 18.8.1990, str. 19)

90/13/EWG: Decyzja Komisji z dnia 20 grudnia 1989 r. w sprawie procedury, która ma być stosowana w celu zmiany lub uzupełnienia wykazów zakładów zatwierdzonych w państwach trzecich do przywozu świeżego mięsa do Wspólnoty (Dz.U. L 8 z 11.1.1990, str. 70)

87/431/EWG: Decyzja Komisji z dnia 28 lipca 1987 r. w sprawie wykazu zakładów w Królestwie Suazi zatwierdzonych do przywozu świeżego mięsa do Wspólnoty (Dz.U. L 228 z 15.8.1987, str. 53)

87/424/EWG: w sprawie wykazu zakładów w Meksykańskich Stanach Zjednoczonych zatwierdzonych do przywozu świeżego mięsa do Wspólnoty (Dz.U. L 228 z 15.8.1987, str. 43)

87/258/EWG: Decyzja Komisji z dnia 28 kwietnia 1987 w sprawie wykazu zakładów w Kanadzie zatwierdzonych do przywozu świeżego mięsa do Wspólnoty (Dz.U. L 121 z 9.5.1987, str. 50)

87/257/EWG: Decyzja Komisji z dnia 28 kwietnia 1987 r. w sprawie wykazu zakładów w Stanach Zjednoczonych Ameryki zatwierdzonych do celu przywozu świeżego mięsa do Wspólnoty (Dz.U. L 121 z 9.5.1987, str. 46)

87/124/EWG: Decyzja Komisji z dnia 19 stycznia 1987 r. w sprawie wykazu zakładów w Chile zatwierdzonych do przywozu świeżego mięsa do Wspólnoty (Dz.U. L 51 z 20.2.1987, str. 41)

86/474/EWG: Decyzja Komisji z dnia 11 września 1986 r. w sprawie wprowadzania w życie inspekcji na miejscu przeprowadzanych w odniesieniu do przywozu bydła i trzody chlewnej oraz świeżego mięsa z państw trzecich (Dz.U. L 279 z 30.9.1986, str. 55)

86/65/EWG: Decyzja Komisji z dnia 13 lutego 1986 r. w sprawie wykazu zakładów w Maroku zatwierdzonych do przywozu świeżego mięsa do Wspólnoty (Dz.U. L 72 z 15.3.1986, str. 40)

85/539/EWG: Decyzja Komisji z dnia 29 listopada 1985 r. w sprawie wykazu zakładów w Grenlandii zatwierdzonych do przywozu świeżego mięsa do Wspólnoty (Dz.U. L 334 z 12.12.1985, str. 25)

84/24/EWG: Decyzja Komisji z dnia 23 grudnia 1983 r. w sprawie wykazu zakładów w Islandii zatwierdzonych do przywozu świeżego mięsa do Wspólnoty (Dz.U. L 20, 25.1.1984 z str. 21)

83/423/EWG: Decyzja Komisji z dnia 29 lipca 1983 r. w sprawie wykazu zakładów w Republice Paragwaju zatwierdzonych do przywozu świeżego mięsa do Wspólnoty (Dz.U. L 238 z 27.8.1983, str. 39)

83/402/EWG: Decyzja Komisji z dnia 29 lipca 1983 r. w sprawie wykazu zakładów w Nowej Zelandii zatwierdzonych do celów przywozu świeżego mięsa do Wspólnoty (Dz.U. L 233 z 24.8.1983, str. 24)

83/384/EWG: Decyzja Komisji z dnia 29 lipca 1983 r. w sprawie wykazu zakładów w Australii zatwierdzonych do przywozu świeżego mięsa do Wspólnoty (Dz.U. L 222 z 13.8.1983, str. 36)

83/243/EWG: Decyzja Komisji z dnia 10 maja 1983 r. w sprawie wykazu zakładów w Republice Botswany zatwierdzonych do przywozu świeżego mięsa do Wspólnoty (Dz.U. L 129 z 19.5.1983, str. 70)

83/218/EWG: w sprawie wykazu zakładów w Socjalistycznej Republice Rumunii zatwierdzonych do przywozu świeżego mięsa do Wspólnoty (Dz.U. L 121 z 7.5.1983, str. 23)

82/923/EWG: Decyzja Komisji z dnia 17 grudnia 1982 r. w sprawie wykazu zakładów w Republice Gwatemali zatwierdzonych do przywozu świeżego mięsa do Wspólnoty (Dz.U. L 381 z 31.12.1982, str. 40)

82/913/EWG: Decyzja Komisji z dnia 16 grudnia 1982 r. w sprawie wykazu zakładów w Republice Południowej Afryki i Namibii zatwierdzonych do przywozu świeżego mięsa do Wspólnoty (Dz.U. L 381 z 31.12.1982, str. 28)

82/735/EWG: Decyzja Rady z dnia 18 października 1982 r. w sprawie wykazu zakładów w Republice Bułgarii zatwierdzonych do przywozu świeżego mięsa do Wspólnoty (Dz.U. L 311 z 8.11.1982, str. 16)

82/734/EWG: Decyzja Rady z dnia 18 października 1982 r. w sprawie wykazu zakładów w Konfederacji Szwajcarskiej zatwierdzonych do wywozu świeżego mięsa do Wspólnoty (Dz.U. L 311 z 8.11.1982, str. 13)

81/713/EWG: Decyzja Komisji z dnia 28 lipca 1981 r. w sprawie wykazu zakładów w Federacyjnej Republice Brazylii, które otrzymały zezwolenie na przywóz świeżej wołowiny i cielęciny oraz mięsa domowych zwierząt jednokopytnych do Wspólnoty (Dz.U. L 257 z 10.9.1981, str. 28)

81/92/EWG: Decyzja Komisji z dnia 30 stycznia 1981 r. w sprawie wykazu zakładów w Republice Urugwaju zatwierdzonych do przywozu świeżej wołowiny i cielęciny, mięsa baraniego oraz mięsa zwierząt jednokopytnych do Wspólnoty (Dz.U. L 58 z 5.3.1981, str. 43)

81/91/EWG: Decyzja Komisji z dnia 30 stycznia 1981 r. w sprawie wykazu zakładów w Republice Argentyńskiej, które otrzymały zezwolenie na przywóz świeżej wołowiny, cielęciny, mięsa baraniego oraz mięsa domowych zwierząt jednokopytnych do Wspólnoty (Dz.U. L 58 z 5.3.1981, str. 39)

79/542/EWG: Decyzja Rady z dnia 21 grudnia 1976 r. ustalająca wykaz państw trzecich, z których Państwa Członkowskie dopuszczają przywóz bydła, trzody chlewnej oraz świeżego mięsa. (Dz.U. L 146 z 14.6.1979, str. 15)

78/685/EWG: Decyzja Komisji z dnia 26 lipca 1978 r. ustanawiająca wykaz chorób epizootycznych zgodnie z dyrektywą 72/462/EWG (Dz.U. L 227 z 18.8.1978, str. 32).
